

Transcript podcast Met open ogen luisteren Aflevering 3: Mathieu

Voice-over: Dit is een podcast van Wintertuin.

Corinne: Welkom bij 'Met open ogen luisteren'. Ik ben Corinne Heyrman. Dadelijk hoor je een van de zes audioportretten van mensen die een verhaal te vertellen hebben rond psychische kwetsbaarheid. Maar eerst geef ik jullie graag een inkijkje in het proces vooraf.

[Ruisende wind, zachte muziek]

Corinne: Waarom ik dit project begonnen ben, heb ik in de intro's van de vorige twee afleveringen al verteld. Nu wil ik jullie graag nog meer meenemen in het maakproces. Bij Mathieu, de geportretteerde van deze aflevering, ben ik zo'n vier keer op bezoek geweest, in zijn kamer van een afdeling van de GGzE. Een kleurrijke ruimte vol planten, schilderijen en gouden snoeppapiertjes, omdat hij vindt dat die de ruimte opfleuren. Tussen een van onze afspraken in was er een talentenwedstrijd gepland op het terrein, *GGzE Got's Talent* genaamd – fantastische naam – en Mathieu had zich ingeschreven. Ik ging erheen en zag hem daar op het podium, hij moest als eerste en speelde de nummers die je dadelijk in het portret zult horen, heel open en eerlijk. Dat was eigenlijk ook de strekking van alle optredens die avond: overdonderend open en eerlijk. Tijdens de uitreiking werd hij op podium geroepen, omdat hij de tweede prijs gewonnen had, maar bleek hij meteen na zijn optreden al terug naar zijn kamer te zijn gegaan. Het was iets dat mij trof: dat je zo van mensen en het menselijk contact kunt houden en dat er tegelijkertijd iets is dat je daarin tegenhoudt. Dat mensen tegenstrijdige dingen tegelijk zijn, misschien is dat wel wat me het meest heeft geraakt tijdens het maken van deze audioportretten. Dat je gezien wil worden en toch ook niet.

Ik wens je een open en eerlijke luisterervaring, van Mathieu en mezelf.

[Mathieu neuriet]

Mathieu: Hallo Corinne.

Corinne: Ja.

Mathieu: Hier Mathieu.... Hoor je mij?

[Inzet muziek, kletterend geluid]

Mathieu: God zei tegen de stenen: 'Word mens'. 'Kan niet,' zeiden de stenen, 'want wij zijn niet hard genoeg.'

Ik kijk best wel regelmatig in de spiegel, maar dat is of mijn haar goed zit enzo, of ik netjes overkom bij de mensen. Maar mezelf, ja... Ik denk wel eens, omdat ik er zwaar en het maar mee moet doen met hoe ik eruitzie. En ook al beweegt mijn been een beetje, dat is niet echt zenuwachtig, maar... dat is gewoon wennen dat iemand bij je is. Dus dat is eigenlijk zoals ik ben, dat ik een beetje schichterig ben in het begin. Dus... goh, en goed eigenlijk, iemand die

echt zijn best doet om goed te zijn. Ook al zijn er angsten, ook al, ja, ik denk als je mij als niet-kennende zou tegenkomen, dan kun je me daaraan herkennen. (lacht)

[Luide ping van klankschaal]

Mathieu: Nou, ik zit al enige tijd, al jaren, ik weet niet precies hoe lang, bij het Krishna-geloof. En dat begint 's morgens al, want ik bid 's morgens eerst op het matje, dat ik in ieder geval als ik het moeilijk heb, dat ik kan chanten. Chanten is de heilige naam opzeggen, ik ken het allang uit mijn hoofd:
Hare Krishna, Hare Krishna, Krishna Krishna Hara Rame Hara Rame Hara Rame Hara Hara.

Mathieu: Dat is gewoon, ja je kunt het leven wel mooi vinden ofzo, maar eigenlijk is het leven een grote droefenis, eigenlijk.

[Mathieu chant, overlappend]

Mathieu: En eigenlijk, dat zeggen ze ook, het hoogst haalbare in het leven is dus de liefde. De liefde, iemand leren kennen met wie je samen... ja dat is het hoogst haalbare, het mooiste wat er is. En ze zeggen eigenlijk ook dat je moet trouwen en kinderen maken. En trouw zijn aan elkaar en naar elkaar te luisteren en elkaar te helpen. De vrouw dient te koken en de man moet zich douchen.

[Mathieu chant, hoog geluid van een klankschaal]

Mathieu: Deze vind ik het leukste wat ik gemaakt had. Dit is een dansend meisje, zie je, en die is in een laag ontstaan. Bijvoorbeeld deze hier, dat is een hele grappige, dat is een paddenstoel en kabouters die met hout aankomen, hier een schoorsteen. Dat was in het begin, toen ik hier pas woonde, had ik een heel fijn warm gevoel. Omdat, mijn gebruikerstijd, had ik het meestal koud, ik moest altijd in flatportieks slapen, omdat ik geen onderdak had nooit. Heel koud had ik het vaak, ik had gelukkig wel altijd een beetje heroïne, en dan heb ik het minder koud en dan kan je toch een beetje slapen. Maar ja, de volgende dag was het weer, als ik geslapen had, weer geld maken, winkeldiefstal allemaal. Dus ik sliep vaak, ook wel eens in een auto, maar vaak in flatportieken ofzo in de hal, mensen liepen gewoon over me heen enzo.

[Geluid van vogels]

Mathieu: Mijn naam is dus eigenlijk Thieu, maar ik heb mezelf Mathieu genoemd. Achternaam Snijers, heb ik van de eerste man van mijn moeder, die heette Sjef Snijers. Ik heb die beste man nooit gezien. Ik heb er wel eens gedachten over gehad om... want die stiefvader van mij, dat was geen goede, eigenlijk een hele vreselijke man. Ik had toen een tamme kauw, en die had ik tam gemaakt en als ik riep dan kwam hij op mijn arm zitten enzo. Hij kwam uit de gevangenis en woonde in Heeze. En ons mam die had erover geklaagd dat hij op het dak gepoept had, want we woonden in een woonwagen en toen zei die: 'Thieuke, roep hem 'es', dus ik denk ik krijg aandacht nu en ik riep hem en hij pakte hem en draaide zijn nek om en gooit 'm over de schutting. Dus ik moest meteen heel erg huilen en ik dacht bij mijn eigen: ik vermoord die man. Dat was een ding, toen ik later in mijn leven aan de

heroïne ging, moest ik wel steeds denken: hé, als ik heroïne rook, dan vergeet ik dat soort dingen.

[Inzet muziek]

Mathieu: Mijn moeder is ook allang dood, hè. Ik was wel bij haar sterfbed, maar heb niet goed haar hand kunnen vasthouden ofzo. Maar gelukkig weet ik me te herinneren dat ik één keer ben weggelopen uit het internaat, dat ik helemaal naar haar toe ben gegaan en toen heb ik d'r gezegd van: mam, ik ben blij dat je mij op de wereld hebt gebracht.

En toeval wil dat zij hier ook op De Grote Beek zat, in dat grote witte gebouw links, vanwege kleptomanie, kleptomanie. En die stiefvader heeft hier zelf ook wel eens gezeten, dat hij overspannen was. En ik zit hier dus, (lachend) dat is wel komisch een beetje, zelf ook al 22 jaar te kijken. Maar ja, ik probeer hier een thuisgevoel te hebben, ik heb toch niemand daarvoor. Ik heb niemand en hier is het rustig en heb ik toch mijn eten en ik ben afgekickt, ik gebruik niet meer, dat is allemaal bereikt. Het enige wat ik mis is een geliefde, ja, een geliefde, natuurlijk wil je dat.

[Geluiden van gitaar die gestemd wordt]

Mathieu: Nu is het net alsof ik aan het klungelen ben, dat ik er niks van kan, maar...

[Mathieu slaat akkoorden aan op de gitaar, intro lied]

Mathieu zingt:

Hello, Mrs Christmas tree

Do you want to dance with me?

I never do you wrong, I treat you also right

I can't believe [...] as can be

We do the foxy Foxtrot and the Bossanova too

I never make you sad or feel the blues

When your light shines so bright

In the middle of the night

Is it alright that you dance with me

Mathieu: Ja, ik ben bezig de laatste tijd met datingsites. En er zijn nog niet echt, ja we hebben een beetje aanspraak, maar nog niet echt, want ik wil in mijn leven, dat zit in mij, ook al is het maar eentje achterlaten, ook al zeg ik van ja, deze wereld deugt niet ofzo, dat zei ik dertig, veertig jaar geleden ook al, de wereld draait gewoon door en kinderen zijn toch belangrijk.

Ik zeg wel van: ja, kind maken, dat ik dat wil, maar het kost ook gewoon geld. Je kunt wel een kind op deze wereld zetten, maar je moet er goed voor kunnen zorgen. Maar als een kind bijvoorbeeld geen liefde krijgt van zijn vader en moeder, alleen maar ellendige dingen meemaakt, dan komt die zelf ook slecht terecht. En dat is bij mij zo gebeurd, maar ik zie het hier wel als een goede opvang, hè. Dat ze mij wel goed helpen en dat ik nieuwe kansen krijg.

[Gekwetter van vogels en tokkelmuziek]

Mathieu: Ja, hoe moet ik dat omschrijven? Een soort van rustige plek, vergeleken met de buitenwereld. Je hoort heel vaak sirenes van politie, ambulances, dan denk ik altijd: ik zit hier maar goed. Ook vanwege dat ik het terrein niet meer af durf, al een tijdje, een paar jaar is dat zo. Ik zat echt aan de spuit, ik pleegde winkeldiefstal en ik werd aangehouden toen werd ik door alle omstandigheden, werd ik gewoon... ik had een mes bij me, niet echt een heel gevaarlijk mes, maar dat had ik toevallig bij me, normaal gesproken niet, maar ze hadden me volgens mij van mijn fiets afgetrokken en gearresteerd en toen heb ik ze... ik wou een steek geven en vluchten. Want ik ging te hard, je moet begrijpen, als je een spuit hebt genomen van speed en je gaat te hard, dan moet je weer heroïne hebben om rustig te worden, dus ik moest geld hebben. Maar ik lag op de grond en die toen wou die ander die wou dus een pistool pakken, en die ene die hield dat tegen: nee, nee, er is niks aan de hand. En toen heb ik naar mijn weten, en daarom ben ik ook zo gelovig, heb ik volgens mij de stem van God gehoord.

[Ping]

Mathieu: Van: hé, Mathieu, ik heb voorkomen dat je niet in je woede hebt gedaan wat je eigenlijk hebt willen doen – want ik heb hem dus niet geraakt – want dat had je niet aangekund. Ik kreeg dus een half jaar en TBS. Ik moest afkicken, ik werd ziek, want ik had vervloeiingen, ik zag dingen bewegen.

[Muziek]

Mathieu: Voordat ik besloot om te stoppen met drugs meer dan tien jaar geleden, had ik een aanvaring vanwege een psychiater, die had gemerkt dat ik weer aan de drugs zat. En die wou ingrijpen en die heeft dat zo niet aangedurfd en die heeft mij dus door de oproerpolitie laten arresteren, op die manier, om te separeren, om te helpen. En dat is toen heel grof geweest en heel hard is dat gegaan, twee van die grote schilden voor mijn neus. En je kan niks doen, maar er wordt geschreeuwd: 'Op de grond!', handboeien om. Separeer, paar dagen in gelegen, toen kwam ik op de gesloten afdeling, dus dat is iets meer dan tien jaar geleden. En toen dacht ik bij mezelf: wat is nou mijn leven, wat is er allemaal aan de hand enzo? En toen sprak ik met de psychiater, die zei: durf ook kritisch op jezelf te zijn, durf je fouten in te zien, durf ook kritisch op jezelf te zijn. En toen heb ik besloten van: ik stop ermee, geen drugs meer, geen alcohol, ook niet blowen. Ik stop daarmee, want het brengt alleen maar kwalijkheid met zich mee en problemen.

Maar ik heb het wel heel moeilijk gehad. Als ik boodschappen wilde doen, dat ik niet durfde, ook al ging er iemand mee, dat ik niet durfde, vanwege die zware oproerpolitie, dat zat nog in mij. Want in het begin, toen het allemaal pas gebeurd was, durfde ik amper 's morgens de lamp aan te doen of naar het restaurant te lopen, eten te halen, ik durfde bijna niets. Dan had ik allerlei gedachtes van dadelijk gebeurt dit of dat, zus en zo.

[Gekwetter van vogels]

Mathieu: Ja, hoe zie ik de maatschappij? Eigenlijk, als ik eerlijk ben, als moeilijk, moeilijk ja. Als je die sirenes hoort en alles enzo, dan krijg je toch een bedrukkend gevoel, hè.

[Mathieu slaat akkoorden aan op de gitaar, intro lied]

Mathieu zingt:

But I'm a dreamer

From the morning to the night

I'm a dreamer

And I think that's alright

You might dream about a funny guy who takes you anywhere

And you're a dreamer just like me, oh let it be

Dreamer, dreamer

Dream is all we do

If only it came true

Woh woh woh woh woh

I'm a dreamer, dreamer

Dream is all I do

If only it came true

And you might dream about a funny house, but the [...] out

And you're dreamer just like me, oh let it be, be

Dreamer, dreamer

Dream is all we do

If only they came true

Corinne: Ik zie jou ook in je... je wordt helemaal vrolijk!

Mathieu: Ja, dat ben ik dan ook, dat ben ik dan ook, ik lach daar gewoon. Soms denk ik wel: hoe durf je dat ofzo, maar ik krijg daar gewoon zo'n fijn gevoel door en ik doe het ook echt voor de mensen gewoon. En dan een beetje voor de humor misschien.

[Ruisen van de wind]

Mathieu: Waarom neemt een Belg altijd... nee nee, die niet. Waarom gaat een Belg voor het raam staan als het onweert? Dan denkt hij dat hij op de foto mag. (lacht)

Corinne: (lachend) Dat is gevaarlijk hè, met een Belg hier...

Mathieu: (lacht) Dat is een mooi einde, niet?

Corinne: Dat is een mooi einde.

[Ruisen van de wind]

[Muziek van Mark Lohmann]:

*Al het geluid, de sirenes, honden, mensen
Door mijn ruit, de randjes zijn eraf
Ik heb hier alles, noem het maar, mijn waterkoker, mijn gitaar
Hoor de vogels door de kier bijna net zo luid*

*Al het licht, alle vormen in de schaduw
Op de muur, de randjes zijn eraf
Ik heb hier alles, het maakt niet uit, mijn fleecedeken, mijn warme kruik
Ik zie de bomen ook vanaf hier, bijna net zo groen*

*De zon komt op, de maan gaat waar-ie vandaan komt
De wereld draait en ik draai mee
De lente komt eraan
En ik vraag me af: is er toch nog iets wat ik mis in dit bestaan?*

*Elke dag, de vogels bouwen aan een nestje
In de boom, fladder bij mijn raam
Ik heb hier alles behalve iemand, ook al weet ik niet precies wie dan
Als de deur niet zo zwaar zo voelen zou ik op zoek zijn*

*De zon komt op, de maan gaat weer waar-ie vandaan komt
De wereld draait en ik draai mee
De lente komt eraan
En ik weet dat ik ga vinden wat ik mis in dit bestaan*

Corinne: Dit was 'Met open ogen luisteren', gemaakt door Mathieu en Corinne Heyrman, dat ben ik. Dit project was niet mogelijk geweest zonder Noortje Kessels, Rosa van Ederen, Wintertuin, De Woenselse Poort, GGzE en Plusminus. Ook veel dank aan het Fonds voor Cultuurparticipatie en Kunstloc Brabant. Het lied dat je hoorde is geschreven door Mark Lohmann.

Deze luisterervaring is ook een podiumprogramma. Heb je hier interesse in, kijk dan op wintertuin.nl/metopenogenluisteren. En kijk op wintertuin.nl/podcast om meer van hun podcasts te beluisteren.

Voice-over: Dit was een podcast van Wintertuin, aangesloten bij De Nieuwe Oost. Volg ons via jouw favoriete podcastapp voor meer podcasts over verhalen, literatuur en schrijven. Tot de volgende keer!